

Alaca Zamanlar

– redfer · 09 Aralık 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 57.bölümü

*

bir gül tazeliğinde selamlamak üzere gün seni
kalbine binlerce şafak dokunuyor
gün ışığının parmak uçlarından
bir müjde giyiniyor sokakların çehresi
bir taze nefes olup göğsüne alıyorsun yeni alemi
bir diri bakışla çerçevesiyorsun kaldırımları
sokak gölgelerini
sessizliği

sözyle bütün sabahları müjde eyleyen kutlu elçi'yle
ağız birliği etmek üzeresin
göğün ve yerin nuruna elçilik eden o aydınlık yüz'ün
yöneldiği kıble dönüyor yüzüne
o ebedi tebessümün
hep yine

hep yeniden doğduđu an
öpüyor alnını

sana senden de yakın olanın
seni,
senin seni sevmenden de önce
sevenin sonsuz ve sessiz yakınlığı
değsin alnına
secdede bekliyor
sonsuz ve yumuşak yakınlıkların hepsi
sabah vakti

bin telaşın yamaçlarında savruluyor saçların
koşturmaların ortasında serin bir rüzgarı özlercesine
kıvraniyor kalbin
vaktin zirvesinde
uykuların en talihsizi yapışiyor yakana
uyanmayı sonuna çok gören bir uyku bu
gün uykusu
gündüz sarhoşluğu

yoğun işlerin
önemli önceliklerin
ertelenmiş düşlerin sonrasında
yakınlıkların en güzelini özlüyor
sılasına uçmak istiyor ruhun
gelişiyile ateşlerin söndüren o elçi'nin
bin umutla koştuduđu
sonsuz tebessümle sığındığı o kapının eşiğindesin
varlığıyla sağır duvarları yıkan
bakışıyla küskünlükleri deviren
duruşuyla uzaklıkları eriten
gül yüzlü'nün özlendiği yere çağrılısın

tenini bin gülistanda ağırılıyor rükuların hepsi
ana şefkatinden öte bir şefkatle üzerine titreyen
kederlerinin hepsini kalbinden silip süpüren
korkularının cümlesini sessizliğiyle susturan o elçi'nin
durduğu yerde

durasın
durulasın

gölgelerin uzuyor; hatıraların soluyor
güzün solgun yaprakların altında birikiyor
eriyor vakit
kayıp gidiyor avuçların bile avuçlarından
tenin çekiliyor dünyanın kıyılarından
ayaklarını sıkı sıkıya bastığın toprak
seni de çekiyor
isimsiz kalmış
unutulmuş bir taşın altına

beli bükülüyor mutlulukların
sesi kısılıyor hesapsız sevinçlerin
dudağı kuruyor sahte ümitlerin
asr'ı saadet eyleyenin elinden
kanatlanıyor ümit kuşları
vakti, sonsuzluğun avuçlarına akıtan
elçi'nin gözlerinden
uçuyor hüznün baygın kelebekleri

dünyayı, ebediyetin tarlası eyleyip
terk edilmiş tohumları uyandıran muhammed'in [asm]
yüzünden geçiyor sevinçli maviler
yüzünü sonsuz aynalara hazırlayan
sözünü sonsuz mutlulukların vadisine akıtan
gözünü bitmez huzurların pencere önüne taşıyan
o elçi'nin eğildiği yere eğil
rükularda dirilt ümitlerini
secdelerde bul yitirdiklerini

alaca zamanların
hoyratça tırmaladığı loş kentlerde bir yalnızsın
sağır vakitlerde bir çaresizsin
silahların konuştuğu,
hasetlerin kol gezdiği
kibirlerin boy verdiği
amansız kuyulara itilmiş bir yetimsin

elinden tutan yok

başını kurtaramıyorsun
her akşam göğü kana bürüyen
yıldızları karanlığa bulayan akşamların
aldırışsız geçişinden
geri gelmiyor gün
bir dahası yok yaşamının
akşamın kızılca kıyametini avuçlarında
gül kızılı bir dua eyleyen kutlu elçi'nin
müjdesi duyuluyor dinle

çürüyüp giden saatler
nefes nefes solan hayatın özünü
damıtmaya çağrılıyorsun seccadeye
ellerini sonsuzluğa bağla şimdi kıyamda
tükeniş rüzgarlarından uzak
tutamadığın saçlarını
ahrete uzat şimdi rükularda
bir türlü vefalı aynalara vuramadığın yüzünü
sonsuzluğa akıt secdelerde

gecenin koynuna yuvarlandı dünya
yakası çözüldü tutkuların
gömleği yırtıldı hırsların
ayağına yıldızlar dolandı sığ telaşların
gözler yeni avuntular arıyor renkli kuyularda

bir göz kapağının ardına savruluyor
kimlikler, benlikler, bencillikler
eşitleniyor alem
yetimin uykusunda
bir rüya saltanatı uyanıyor
zalimin yastığında bin cehennem
alev alıyor

aldatıcı aydınlıkları terk eden
yakıcı bencilliklere sırt dönen
rahmet yağmurunun altında

ıslanıyorsun
yalnızlığını
insanı alaka'dan ve ilgiden yaratan Rabbiyle
sonsuz komşuluğa çeviren
kutlu elçi'nin yolunu
adımlıyorsun

yüzünü çevirdiğin kıblede bekliyor vuslat müjdesi
sözlerin eylediğin ayetlerde birikiyor
sonsuzluk nefesi
bedenini yoğurduğun namazda bekliyor seni
kerimlerin en Keremi
yokluğa meydan okumaya dönüştür şimdi namazını
bencillığe karşı durmak için eğil
kibirlenmeyi aşağılamak için
in secdeye
hadi

redfer

*

mekke'de iken müslümanlar ibadetlerini gizlice yapıyor
namazlarını kimsenin göremeyeceği yerlerde kılıyorlardı
dolayısıyla orada namaza açıktan davet etmek gibi
bir mesele söz konusu olamazdı
ancak, medine'de manzara tamamıyla değişmişti
dini serbestiyet vardı

müslümanlar rahatlıkla ibadetlerini ifa ediyorlardı
din ve vicdanları baskı altında bulunmuyordu
müşriklerin zulüm, eziyet ve hakaretleri de
mevzu bahis değildi

mescid-i nebevi inşa edilmişti
müslümanları namaz vakitlerinde
bir araya toplayacak bir davet şekli
henüz tesbit edilmemişti
müslümanlar gelip vaktin girmesini bekliyor
vakit girince namazlarını eda ediyorlardı

resul-i ekrem bir gün
ashab-ı kiramı toplayarak kendileriyle
nasıl bir davet şekli
tespit etmeleri gerektiği hususunda
istişare etti

sahabilerin bazıları
hristiyanlarda olduğu gibi çan çalınmasını
diğer bir kısmı yahudiler gibi boru öttürülmesini
bir kısmı da mecusilerin ki gibi
namaz vakitlerinde yüksek bir yerde
ateş yakılmasını teklif etti

peygamber efendimiz,
bu tekliflerin hiç birini beğenmedi
o sırada hz. ömer söz aldı
ya resulallah... halkı namaza çağırmaq için
neden bir adam göndermiyorsunuz...diye sordu
resul-i ekrem o anda
hz. ömer'in teklifini uygun gördü
hz. bilal'e,
kalk ya bilal, namaz için seslen

bunun üzerine hz. bilal
bir müddet medine sokaklarında
essela, essela... diye seslenerek
müslümanları namaza çağırmaya başladı

aradan fazla bir zaman geçmeden
ashabdan abdullah bin zeyd bir rüya gördü
rüyasında, bugünkü ezan şekli kendisine öğretildi
hazret-i abdullah sabaha çıkar çıkmaz
sevinç içinde gelip rüyasını
peygamber efendimize anlattı

resul-i ekrem,
inşallah bu gerçek bir rüyadır... buyurarak
davetin bu şeklini tasvip etti

hz. abduallah, resul-i ekremin emriyle ezan şeklini
hz. bilal'e öğretti
hz. bilal, yüksek ve gür sedasıyla
medine ufuklarını ezan sesleriyle
çınlatmaya başladı

Allahü ekber, Allahü ekber
Allahü ekber, Allahü ekber
eşhedü enlailahe illallah
eşhedü en lailahe illallah
eşhedü enne muhammede'r-resulullah
eşhedü enne muhammede'r-resulullah
hayye ale's-salah, hayye ale's-salah
hayye ale'l felah, hayye ale'l felah
Allahü ekber, Allahü ekber
lailahe illallah

medine ufuklarının
bu seda ile çınladığını duyan hz. ömer
heyecan içinde evinden çıkarak
resul-i ekremin huzuruna vardı
durumu öğrenince
ya resulallah
seni hak dinle gönderen Allah'a yemin ederim ki
abduallah'ın gördüğünün aynısını ben de gördüm

biraz sonra birkaç kişi daha geldi
aynı rüyayı gördüklerini söylediler
peygamberimiz (s.a.v.) birkaç kişinin
aynı şeyi görmesinden dolayı
Allah'a hamt etti
islamın ne derece fitri ve nezih bir din olduğu
bu davet şeklinin tespitinden de anlaşılıyor

redfer